

Лисица и Тетревъ

Тича Лиса по гората. Гледа на едно дърво
Тетревъ стои. Подвиква му Лиса:

— Тетръо, Тетръо, азъ бъхъ въ града.

— Бу-бу-бу, бу-бу-бу!... та що като си била?

— Тетръо, Тетръо, заповѣдъ съмъ получила.

— Бу-бу-бу! та що като си получила?

— Заповѣдъ за васъ да не стоите се на дър-
ветата, ами разходка да си правите по зеленитѣ
ливади.

— Бу-бу-бу! — разходка, — разходка, та що
отъ това?

— Тетръо, вижъ кой иде? — питат лисицата
като чува стъпки.

— Селенинъ.

— А що тича слѣдъ него?

— Куче.

— Каква му е опашката?

— На горѣ извита, на кравай навита.

— Е, като е тъй, прощавай Тетръо, нѣщо
лошо ми стана . . .

